

Література.

1. Стоун Д. Бухгалтерский учет и финансовый анализ / Стоун Д., Хитчинг К.; пер. с англ. Ю.А. Огибин, Г.А. Огибив. – М.: Сирин, 1998. – 302 с.
2. Лищенко О.Г. Аналіз дебіторської заборгованості в системі управління підприємством / О.Г. Лищенко, Г.М. Бескота // Держава і регіони. – 2009. – №1. – С. 114-117.
3. Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 10 «Дебіторська заборгованість» Наказ Міністерства фінансів України від 08.10.1999р. №237 / Мінфін України [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/z0725-99>
4. Скоробогатова В.В. Методика бухгалтерського обліку дебіторської заборгованості як складової змішаних активів / В.В. Скоробогатова // Сталій розвиток економіки. – 2012. – № 7 [17]. – С. 270-276.

ОРГАНІЗАЦІЇ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ МАТЕРІАЛЬНИХ ЦІННОСТЕЙ В СИСТЕМІ МЕНЕДЖМЕНТУ ТА КОНТРОЛЮ

Пилипенко К.А., д.е.н., доцент,

Криворучко Л.В., студент,

Полтавська державна аграрна академія

Для успішного здійснення виробничого процесу, як головної ланки діяльності господарського суб'єкту, необхідна наявність та раціональне використання виробничих запасів. Велика кількість виробничих запасів, зокрема специфічної їх групи – запасів сільськогосподарського призначення - використовується в даній галузі народного господарства, тому сільськогосподарська продукція відрізняється високою матеріалоемністю. Важливим резервом в напрямі покращення діяльності підприємств даної галузі є підвищення ефективності використання та посилення господарського контролю за збереженням виробничих запасів [1].

Метою внутрішньогосподарського контролю та ревізії запасів є підтвердження реальності і достовірності вартості запасів у фінансовій звітності і підтвердження відповідності операцій з ними чинному законодавству [2, с.14].

Проблеми розвитку та удосконалення обліку та контролю виробничих запасів досі не втрачають своєї актуальності. Основними завданнями удосконалення системи обліку та контролю виробничими запасами є: створення раціональної системи організації обліку запасів на підприємстві; удосконалення існуючих методів оцінки та проведення інвентаризації виробничих запасів; удосконалення системи контролю виробничих запасів на всіх етапах технологічного процесу; створення інформаційної бази обліку та контролю виробничих запасів за центрами відповідальності та загалом по підприємству.

Запаси є ваговою частиною активів підприємства, і вони займають особливе місце у складі майна та домінуючі позиції у структурі витрат підприємств різних сфер діяльності, а також при визначенні результатів господарської діяльності підприємства та при висвітленні інформації про його фінансовий стан. Система бухгалтерського обліку, яка генерує та інтерпретує всю базу інформаційного потоку, надану різними ринковими системами для ефективного управління, в свою чергу, вимагає повної, достовірної інформації про наявність та рух виробничих запасів.

У відповідності з визначенням МСБО № 2, запаси – це активи, які: утримуються для продажу за умов звичайної господарської діяльності; знаходяться в процесі виробництва для продажу; існують у формі основних чи допоміжних матеріалів для споживання у виробничому процесі або при наданні послуг [3].

Запаси поділяються на виробничі і товарні. Виробничі запаси – придбані або самостійно виготовлені вироби, які підлягають подальшій переробці на підприємстві. В процесі виробництва виробничі запаси використовуються неоднаково. Деякі з них повністю споживаються у технологічному процесі (сировина і матеріали), інші – змінюють тільки свою форму і розмір (мастильні матеріали, фарби), треті – входять до складу виробу без будь-яких зовнішніх змін (запасні частини), четверті – лише сприяють виготовленню виробів, але не включаються до їх маси або хімічного складу [1].

Формування ресурсного, в тому числі і фінансового забезпечення виробництва сільськогосподарської продукції, є

процесом реалізації виробничого потенціалу суб'єкта господарювання. Для вирішення наведених вище основних завдань удосконалення системи обліку виробничих запасів слід звернути увагу на типові порушення і помилки, пов'язані з операціями виробничих запасів в обліку, а саме: недотримання організаційних вимог щодо організації ведення бухгалтерського обліку операцій з виробничими запасами, зокрема, укладення договорів про матеріальну відповідальність, відсутність аналітичного обліку виробничих запасів; правильність визначення первісної вартості виробничих запасів в залежності від способів їх надходження на підприємство; правильність визначення суми списання виробничих запасів на виробництво в залежності від передбаченого в Наказі про облікову політику методу списання; розкрадання і псування виробничих запасів внаслідок безгосподарності на підприємстві, неправильне визначення розмірів природного убутку, та відображення цих фактів в бухгалтерському обліку; неповнота розкриття інформації про виробничі запаси в Примітках до річної фінансової звітності; списання виробничих запасів понад норми, передбачені технологічним процесом; відсутність проведення щорічної інвентаризації виробничих запасів; неправомірна переоцінка виробничих запасів та відображення її вартості в обліку; правильність визначення фінансового результату від реалізації виробничих запасів та визначення податкових зобов'язань.

З використанням П(С)БО 9 бухгалтерського обліку значно розширилися можливості підприємств у виборі правил ведення облікової політики та методів обліку виробничих запасів [4]. На сьогодні вибір методу оцінки вибуття запасів прописаний в П(С)БО 9. Згідно якого кожне підприємство обирає його самостійно та зазначає в Наказі про облікову політику підприємства. Для того, щоб правильно зробити вибір, потрібно добре усвідомлювати переваги того чи іншого методу для конкретного господарства. У зв'язку з цим особливо посилюються вимоги до бухгалтерського обліку в напрямі підвищення дієвості, аналітичності та оперативності отримуваної інформації про виробничі запаси з метою прийняття ефективних управлінських рішень та з метою контролю за збереженням.

Література.

1. Пилипенко К.А., Холостова Ю. Особливості обліку виробничих запасів при використанні ПСБО та МСФЗ. *Наукові праці Полтавської державної аграрної академії*. Спецвипуск. Полтава. ПДАА. 2013. С. 243-250.
2. Панібратова С.В. Організація та методика внутрішньогосподарського контролю використання запасів на підприємствах галузі машинобудування. *Вісник ЖДТУ*. Житомир. 2010. № 3(53). С. 152-154.
3. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 2 «Запаси» URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/929_021/
4. Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 9 «Запаси». URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0751-99>.

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ

Подлегаєва О.А. студентка,
Харківський національний технічний університет сільського
господарства імені Петра Василенка*

На сьогоднішній день актуальність теоретичного забезпечення основних аспектів обліку дебіторської заборгованості підкріплюється тим, що діяльність будь-якого підприємства націлена на позитивний кінцевий результат та економічну вигоду, що залежать від чіткого та правильного узагальнення та врахування заборгованості як підприємства так і перед ним. Таким чином можна говорити про доцільність проведення даного дослідження та необхідність виокремлення основних тенденцій, які повністю можуть охарактеризувати формування та облік дебіторської заборгованості.

Дебіторська заборгованість в організації бухгалтерського обліку відображається як наслідок цивільних зобов'язань, що виникають у результаті визначеної угоди. Угода, оформлена, як правило, договором, передбачає певну дію суб'єктів, які беруть

**Науковий керівник – Крутько М.А., к.е.н.*